

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu

Na broj: St-838/2025

Razlučni i stečajni vjerovnik: HIDROCOM d.o.o., Pitomača, Antuna Mihanovića 55, OIB: 70713219811, zastupano po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mihočević&Bajs d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18/III.

Stečajni dužnik: Dobra cargo logistika d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Vladimira Ruždjaka 31, OIB 09844139426.

ŽALBA

protiv rješenja naslovljenog suda broj St-838/2025-61 od 6. listopada 2026. godine

punomoć u spisu

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu posl.br. St-838/2025-61 od 6. listopada 2026. godine iz iznosa cijene dobivene prodajom vozila stečajnog dužnika marke IVECO STRALIS AT190S42/P, reg. oznake ZG7315JR i marke LECITRAILER RC R3SC, reg. oznake ZG2059GA namirena je tražbina razlučnog vjerovnika HIDROCOM d.o.o. iznosom od 3.311,33 EUR (toč. I. izreke), stečajnom dužniku određeni su troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 3.372,67 EUR (toč. II. izreke) te je stečajnom upravitelju naloženo da razlučnom vjerovniku isplati iznos od 3.311,33 EUR (toč. III. izreke).

II. Protiv rješenja pod I. u cijelosti razlučni vjerovnik u otvorenom zakonskom roku podnosi žalbu zbog:

- pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a, a u smislu čl. 6. SZ-a).

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako su vozila na kojima HIDROCOM d.o.o. ima upisano založno pravo kao prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu prodana za ukupno 6.684,00 EUR. Sud je od navedenog utška odbio izravne troškove unovčenja u iznosu od 2.000,26 EUR (porez na dodanu vrijednost 1.169,00 EUR i trošak procjene vozila 831,26 EUR) te tzv. neizravne troškove u iznosu od 1.372,41 EUR, obračunate u postotku od 22,56% na trošak knjigovodstvenih usluga (282,00 EUR), naknadu platnog prometa (25,96 EUR), trošak e-računa (2,26 EUR), nagradu stečajnom upravitelju s doprinosom (991,02 EUR), paušalnu sudsku pristojbu (59,89 EUR) te trošak platnog prometa i zatvaranja računa (11,28 EUR), pozivajući se pri tome na odredbe čl. 2. st. 2., čl. 253. st. 1. i čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15, 104/17, 36/22, 27/24, dalje: SZ).

III. Pobijano rješenje je nezakonito jer je sud pogrešno primijenio mjerodavne odredbe Stečajnog zakona, ovo iz razloga kako slijedi:

1. Odredbom čl. 253. st. 1. SZ-a propisano je da će se, nakon što stečajni upravitelj unovči pokretnu stvar ili tražbinu, iz utrška u stečajnu masu prije svega unijeti iznos potreban za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i naknadu troškova njegova unovčenja, a da će se od preostalog iznosa bez odgode namiriti razlučni vjerovnik. Istovjetno pravilo sadrži i odredba čl. 248. st. 1. SZ-a, prema kojoj se iz iznosa ostvarenog prodajom najprije namiruju troškovi unovčenja iz čl. 254. SZ-a, zatim tražbine razlučnih vjerovnika, a tek se preostali iznos predaje stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Odredbom čl. 254. st. 3. SZ-a troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utrška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.

Iz citiranih odredbi proizlazi kako je zakonodavac iscrpno odredio koje se stavke smiju odbiti od utrška prije namirenja razlučnog vjerovnika, i to troškovi utvrđivanja, troškovi unovčenja i porez kojim je stečajna masa opterećena zbog unovčenja. Niti jedna od navedenih odredbi ne predviđa da razlučni vjerovnik iz utrška predmeta svog razlučnog prava sudjeluje u općim troškovima stečajnog postupka, a kategorija „neizravnih troškova unovčenja“ na koju se poziva sud u SZ-u uopće ne postoji.

Trošak unovčenja u smislu čl. 254. st. 3. SZ-a može biti samo trošak koji je u neposrednoj uzročno-posljedičnoj vezi s prodajom određenog predmeta razlučnog prava, dakle trošak koji ne bi nastao da taj predmet nije unovčen (procjena, oglas o prodaji, provedba dražbe, porez zbog prodaje i sl.). Troškove knjigovodstva, platnog prometa, e-računa te otvaranja, vođenja i zatvaranja računa stečajni dužnik imao bi u istom iznosu neovisno o prodaji vozila na kojima HIDROCOM d.o.o. ima razlučno pravo. Paušalna sudska pristojba plaća se za stečajni postupak kao cjelinu (Tar. br. 24. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi), a ne za unovčenje pojedinog predmeta. Nagrada stečajnom upravitelju, kako to i sam sud navodi, određuje se prema čl. 5. i čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima s obzirom na obujam i složenost cjelokupnog rada stečajnog upravitelja i vrijednost ukupno unovčene stečajne mase, a ne s obzirom na prodaju pojedinog predmeta.

Dakle, radi se o troškovima stečajnog postupka i ostalim obvezama stečajne mase u smislu čl. 155. i čl. 156. SZ-a, koji se namiruju iz stečajne mase. Razlučni vjerovnik ovlašten je na odvojeno namirenje iz predmeta svog razlučnog prava i u tom dijelu ne sudjeluje u skupnom namirenju stečajnih vjerovnika, zbog čega je pozivanje suda na odredbu čl. 2. st. 2. SZ-a u konkretnom slučaju potpuno neutemeljeno obzirom se navedena odredba odnosi na skupno namirenje stečajnih vjerovnika.

Okolnost da su opći troškovi nužni za ostvarenje cilja stečajnog postupka govori upravo protiv stajališta suda, jer te troškove trebaju snositi oni kojima skupno namirenje koristi, a to su stečajni vjerovnici iz stečajne mase.

2. Pobijano rješenje je nezakonito i stoga što je sud od utrška odbio troškove koji u trenutku donošenja rješenja uopće nisu nastali.

Odredba čl. 254. st. 3. SZ-a dopušta odstupanje od paušala od 5% samo ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno viši ili niži. Unatoč tome, sud je od utrška odbio iznos od 1.062,19 EUR za troškove koje je stečajni upravitelj sam označio kao troškove „do zaključenja stečajnog postupka“, a koji u trenutku donošenja pobijanog rješenja nisu nastali niti su plaćeni. To se osobito odnosi na nagradu stečajnom upravitelju u iznosu od 991,02 EUR, o kojoj će sud, prema vlastitom navodu iz

toč. 9. obrazloženja pobijanog rješenja, tek „donijeti posebno rješenje“. Nagrada koja još nije ni utvrđena ne može biti stvarno nastali trošak.

Odbijanjem budućih i neutvrđenih troškova od utška sud je zapravo proveo rezervaciju dijela kupovnine za troškove stečajnog postupka, koju SZ ne predviđa i koja je protivna izričitoj obvezi iz čl. 253. st. 1. SZ-a da se razlučni vjerovnik namiri bez odgode.

3. Isto tako, SZ ne sadrži niti jednu odredbu prema kojoj bi se opći troškovi stečajnog postupka raspoređivali na razlučnog vjerovnika razmjerno udjelu utška u ukupno unovčenoj stečajnoj masi.

Primjenom postotka od 22,56% razlučni vjerovnik snosi gotovo četvrtinu svih općih troškova stečajnog postupka, iako je svrha prava na odvojeno namirenje upravo zaštita razlučnog vjerovnika od troškova i rizika stečajnog postupka.

Pravilnom primjenom čl. 253. st. 1. i čl. 254. st. 3. SZ-a od utška u iznosu od 6.684,00 EUR mogli su se odbiti samo izravni troškovi unovčenja i porez u ukupnom iznosu od 2.000,26 EUR, pa razlučnom vjerovniku pripada iznos od najmanje 4.683,74 EUR, a ne iznos od 3.311,33 EUR kako je to odlučeno pobijanim rješenjem. Budući osigurana tražbina razlučnog vjerovnika u iznosu od 7.233,39 EUR premašuje navedeni iznos, cijeli iznos od 4.683,74 EUR pripada HIDROCOM d.o.o. kao prvom razlučnom vjerovniku u prednosnom redu.

IV. Obzirom iz navedenoga proizlazi kako je naslovljeni sud pogrešno primijenio materijalno pravo, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske žalbu razlučnog vjerovnika usvojiti i pobijano rješenje preinačiti na način da se iz iznosa cijene dobivene prodajom vozila stečajnog dužnika tražbina razlučnog vjerovnika HIDROCOM d.o.o. namiri iznosom od najmanje 4.683,74 EUR te da se stečajnom upravitelju naloži da razlučnom vjerovniku u roku od 8 dana isplati iznos od najmanje 4.683,74 EUR, podredno pobijano rješenje u cijelosti ukinuti i predmet vratiti naslovljenom sudu na ponovno odlučivanje.

Trošak:

- sastav žalbe... 250,00 EUR + PDV 25%
- sudska pristojba na žalbu... 67,45 EUR

U Zagrebu, 22. listopada 2026. godine.

Razlučni vjerovnik, po punomoćniku

Maro

Mihočević

Digitalno potpisao:
Maro Mihočević

Datum: 2026.10.22
11:48:31 +02'00'